

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 4. martā
(OR. en)

6846/22

LIMITE

JAI 284
FRONT 94
ASILE 27
MIGR 72
COEST 165

Starpiestāžu lieta:
2022/0069 (NLE)

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS, ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2022/...

(... gada ...),

**ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē
konstatē no Ukrainas pārvietoto personu
masveida pieplūduma esamību un
nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas¹, un jo īpaši tās 5. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

¹ OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

tā kā:

- (1) Krievijas bruņotie spēki 2022. gada 24. februārī sāka plaša mēroga iebrukumu Ukrainā no vairākām vietām Krievijas Federācijā, no Baltkrievijas un no teritorijām Ukrainā, kuras neatrodas Ukrainas valdības kontrolē.
- (2) Tā rezultātā plašas Ukrainas teritorijas tagad ir bruņota konflikta zonas, no kurām ir aizbēguši vai patlaban bēg tūkstošiem cilvēku.
- (3) Pēc iebrukuma, kura mērķis ir graut Eiropas un globālo drošību un stabilitāti, Eiropadome savos 2022. gada 24. februāra secinājumos visstingrākajā veidā nosodīja neprovocēto un nepamatoto Krievijas militāro agresiju pret Ukrainu un uzsvēra rupjus starptautisko tiesību un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principu pārkāpumus. Eiropadome prasīja Krievijai pilnībā ievērot Ukrainas teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību tās starptautiski atzītajās robežās, un tas ietver Ukrainas tiesības pašai izvēlēties savu likteni. Eiropadome arī apstiprināja, ka Krievijas valdība ir pilnībā atbildīga par šo agresijas aktu, kurš rada cilvēku ciešanas un liek zaudēt dzīvības, un ka tai būs jāatbild par savām darbībām. Solidarizējoties ar Ukrainu, Eiropadome vienojās par turpmākām sankcijām, aicināja turpināt darbu pie sagatavotības visos līmeņos un aicināja Komisiju nākt klajā ar ārkārtas pasākumiem.

- (4) Savienība ir apliecinājusi un turpinās apliecināt stingru atbalstu Ukrainai un tās pilsoņiem nepieredzēta Krievijas Federācijas agresijas akta situācijā. Šis lēmums ir daļa no Savienības reakcijas uz migrācijas spiedienu, ko radījis Krievijas militārais iebrukums Ukrainā.
- (5) Konfliktam jau ir ietekme uz Savienību, tostarp iespējamība, ka, konfliktam izvēršoties, būs vērojams liels migrācijas spiediens pie Savienības austrumu robežām. Savienībā no Ukrainas caur Poliju, Slovākiju, Ungāriju un Rumāniju 2022. gada 1. martā bija ieradies vairāk nekā 650 000 pārvietoto personu. Paredzams, ka šie skaitļi palielināsies.

- (6) Ukraina ir iekļauta Regulas (ES) 2018/1806¹ II pielikumā, un Ukrainas valstspiederīgie ir atbrīvoti no vīzas prasības, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ja uzturēšanās nav ilgāka par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā. Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta pēc tam, kad Krievija 2014. gadā nelikumīgi anektēja Krimas Autonomo Republiku un Sevastopoles pilsētu, un kas gūta karā Ukrainas austrumu daļā, paredzams, ka puse Ukrainas iedzīvotāju, kuri ierodas Savienībā, īstermiņa uzturēšanās gadījumos izmantojami bezvīzu ceļošanu, pievienosies ģimenes locekļiem vai meklēs darbu Savienībā, savukārt otra puse pieprasīs starptautisko aizsardzību. Atkarībā no tā, kā konflikts attīstās, pamatojoties uz pašreizējām aplēsēm, Savienība varētu saskarties ar ļoti lielu skaitu bruņotā konflikta dēļ pārvietotu personu, iespējams, no 2,5 miljoniem līdz 6,5 miljoniem, un gaidāms, ka no tiem 1,2 līdz 3,2 miljoni cilvēku varētu meklēt starptautisko aizsardzību. Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Augstais komisārs bēgļu jautājumos lēš, ka, īstenojoties ļaunākajam scenārijam, no Ukrainas varētu bēgt gandrīz 4 miljoni cilvēku.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1806 (2018. gada 14. novembris), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas (OV L 303, 28.11.2018., 39. lpp.).

- (7) Minētie skaitļi liecina par to, ka Savienība varētu saskarties ar situāciju, ko raksturo tādu pārvietoto personu no Ukrainas masveida pieplūdums, kuras nespēj atgriezties savā izcelsmes valstī vai reģionā Krievijas militārās agresijas dēļ. Masveida pieplūduma apmērs varētu būt tāds, kas rada arī skaidrus draudus, ka dalībvalstu patvēruma sistēmas nespēs šo personu plūsmu apstrādāt tā, lai neradītu nelabvēlīgu ietekmi uz sistēmu efektīvu darbību un uz attiecīgo personu un citu aizsardzību pieprasošu personu interesēm.
- (8) ANO nāca klajā ar neatliekamās humānās palīdzības aicinājumu par aizsardzības un palīdzības vajadzībām Ukrainā, kā arī Ukrainai paredzētu reģionālo plānu reaģēšanai uz bēgļu pieplūdumu, kur sniegta informācija par to cilvēku skaitu, kam nepieciešama palīdzība un kam tā sniedzama.
- (9) ANO Augstais komisārs bēgļu jautājumos atzinīgi novērtēja daudzu dalībvalstu pausto atbalstu Direktīvā 2001/55/EK paredzētās pagaidu aizsardzības aktivizēšanai, lai nodrošinātu tūlītēju un pagaidu patvērumu Savienībā cilvēkiem, kuri bēg no Ukrainas, un sekmētu atbildības sadali starp dalībvalstīm par viņiem.
- (10) Reaģējot uz šo situāciju, lai sniegtu pagaidu aizsardzību pārvietotajām personām, būtu jānosaka pārvietoto personu masveida pieplūduma esamība Direktīvas 2001/55/EK nozīmē.

- (11) Šā lēmuma mērķis ir ieviest pagaidu aizsardzību Ukrainas valstspiederīgajiem, kuri uzturējās Ukrainā un kuri ir pārvietoti 2022. gada 24. februārī vai pēc tam Krievijas bruņoto spēku militārā iebrukuma, kas sākās minētajā dienā, rezultātā. Pagaidu aizsardzība būtu jāievieš arī attiecībā uz trešo valstu, izņemot Ukrainu, valstspiederīgajiem, kuri pārvietoti no Ukrainas 2022. gada 24. februārī vai pēc tam un kuriem līdz 2022. gada 24. februārim Ukrainā bija bēgļa statuss vai līdzvērtīga aizsardzība. Turklāt ir svarīgi saglabāt ģimeņu vienotību un izvairīties no tā, ka vienas ģimenes locekļiem ir atšķirīgs statuss. Tādēļ ir nepieciešams ieviest pagaidu aizsardzību arī attiecībā uz minēto personu ģimenes locekļiem, ja viņu ģimene Ukrainā jau atradās un uzturējās to notikumu laikā, kas saistīti ar pārvietoto personu masveida pieplūdumu.
- (12) Ir arī lietderīgi paredzēt aizsardzību bezvalstniekiem un trešo valstu, izņemot Ukrainu, valstspiederīgajiem, kuri var pierādīt, ka pirms 2022. gada 24. februāra tie likumīgi uzturējās Ukrainā, pamatojoties uz derīgu pastāvīgās uzturēšanās atļauju, kas izsniegta saskaņā ar Ukrainas tiesību aktiem, un kuri nevar pie drošiem un ilgstošiem nosacījumiem atgriezties savā izcelsmes valstī vai reģionā. Šāda aizsardzība būtu jāīsteno vai nu piemērojot tām šo lēmumu vai citu pienācīgu aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, par ko lemj katra dalībvalsts. Personām, kuras vēlas saņemt aizsardzību, būtu jāspēj pierādīt, ka tās atbilst šiem atbilstības kritērijiem, uzrādot attiecīgos dokumentus attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Ja persona nespēj uzrādīt attiecīgos dokumentus, dalībvalstīm vajadzētu šādu personu novirzīt uz atbilstošu procedūru.

- (13) Saskaņā ar Direktīvu 2001/55/EK dalībvalstis var paplašināt pagaidu aizsardzību, to attiecinot uz visiem citiem bezvalstniekiem vai trešo valstu, izņemot Ukrainu, valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas Ukrainā un nespēj pie drošiem un ilgstošiem nosacījumiem atgriezties savā izcelsmes valstī vai reģionā. Šādas personas varētu būt trešo valstu valstspiederīgie, kuri īstermiņā studēja vai strādāja Ukrainā to notikumu laikā, kas izraisījuši pārvietoto personu masveida pieplūdumu. Šādas personas jebkurā gadījumā būtu jāuzņem Savienībā humanitāru apsvērumu dēļ, neprasot, jo īpaši, derīgu vīzu vai pietiekamus iztikas līdzekļus vai derīgus ceļošanas dokumentus, lai nodrošinātu viņu drošu pārvietošanos nolūkā atgriezties savā izcelsmes valstī vai reģionā.

- (14) Dalībvalstis var arī paplašināt pagaidu aizsardzību, to attiecinot uz papildu pārvietoto personu kategorijām, pārsniedzot tās, kam piemērojams šis lēmums, ja minētās personas ir pārvietotas tāda paša iemesla dēļ un no tās pašas izcelsmes valsts vai reģiona, kā minēts šajā lēmumā. Minētajā gadījumā dalībvalstīm nekavējoties būtu jāinformē Padome un Komisija. Šajā sakarā dalībvalstis būtu jāmudina apsvērt pagaidu aizsardzības paplašināšanu, to attiecinot uz tām personām, kuras aizbēgušas no Ukrainas neilgi pirms 2022. gada 24. februāra, palielinoties spriedzei, vai kuras atradās Savienības teritorijā (piemēram, pavadot brīvdienas vai darba dēļ) tieši pirms minētā datuma un kuras bruņotā konflikta dēļ nevar atgriezties Ukrainā.
- (15) Jāatzīmē, ka dalībvalstis paziņojumā ir vienojušās, ka tās nepiemēros Direktīvas 2001/55/EK 11. pantu.

- (16) Pašreizējā situācijā pagaidu aizsardzība ir vispiemērotākais instruments. Ņemot vērā ārkārtas un izņēmuma situāciju, tostarp Krievijas Federācijas militāro iebrukumu Ukrainā un pārvietoto personu masveida pieplūduma apmēru, pagaidu aizsardzībai vajadzētu ļaut pārvietotajām personām izmantot visā Savienībā saskaņotas tiesības, kas sniedz atbilstīgu aizsardzības līmeni. Paredzams, ka pagaidu aizsardzības ieviešana nāks par labu arī dalībvalstīm, jo ar pagaidu aizsardzību saistītās tiesības, kas līdz minimumam samazina formalitātes situācijas steidzamības dēļ, mazina vajadzību pārvietotajām personām nekavējoties meklēt starptautisko aizsardzību un līdz ar to dalībvalstu patvēruma sistēmu pārslogošanas risku. Turklāt Ukrainas valstspiederīgajiem kā bezvīzu ceļotājiem ir tiesības brīvi pārvietoties Savienībā pēc tam, kad viņi ir uzņemti teritorijā uz 90 dienām. Uz šā pamata viņi var izvēlēties dalībvalsti, kurā viņi vēlas izmantot tiesības, kas saistītas ar pagaidu aizsardzību, un pievienoties savai ģimenei un draugiem plašajos diasporas tīklos, kuri pašlaik pastāv visā Savienībā. Praksē tas veicinās dalībvalstu centienu līdzsvarošanu, tādējādi samazinot spiedienu uz valstu uzņemšanas sistēmām. Tiklīdz dalībvalsts ir izsniegusi uzturēšanās atļauju saskaņā ar Direktīvu 2001/55/EK, personai, kurai ir pagaidu aizsardzība un vienlaikus tiesības ceļot Savienībā 90 dienas 180 dienu laikposmā, vajadzētu tiesības, kas izriet no pagaidu aizsardzības, spēt izmantot tikai dalībvalstī, kura izsniegusi uzturēšanās atļauju. Tam nevajadzētu skart iespēju dalībvalstij pieņemt lēmumu jebkurā laikā izsniegt uzturēšanās atļauju personām, kam ir pagaidu aizsardzība saskaņā ar šo lēmumu.

- (17) Šis lēmums ir saderīgs ar valstu pagaidu aizsardzības sistēmām un to var piemērot kā papildinājumu minētajām sistēmām, kuras var uzskatīt par tādām, ar kurām īsteno Direktīvu 2001/55/EK. Ja dalībvalstij ir valsts sistēma, kas ir labvēlīgāka nekā Direktīvā 2001/55/EK izklāstītā kārtība, dalībvalstij vajadzētu būt iespējai turpināt to piemērot, jo minētā direktīva paredz, ka dalībvalstis var pieņemt vai paturēt labvēlīgākus nosacījumus personām, kurām pienākas pagaidu aizsardzība. Tomēr, ja valsts sistēma būtu mazāk labvēlīga, dalībvalstij būtu jānodrošina Direktīvā 2001/55/EK paredzētās papildu tiesības.
- (18) Direktīvā 2001/55/EK ir pienācīgi ņemti vērā dalībvalstu pienākumi attiecībā uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu, jo direktīva ļauj dalībvalstīm izslēgt no pagaidu aizsardzības pārvietotu personu, ja pastāv nopietns iemesls uzskatīt, ka persona: ir izdarījusi noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci, kā definēts starptautisko tiesību instrumentos, kas ir sastādīti, lai veidotu noteikumus attiecībā uz šādiem noziegumiem; ir izdarījusi smagus nepolitiska rakstura noziegumus ārpus uzņemšanas dalībvalsts pirms tās atzīšanas par personu, kam ir pagaidu aizsardzība šajā dalībvalstī; vai ir atzīta par vainīgu darbībās, kas ir pretrunā ANO mērķiem un principiem. Direktīva arī ļauj dalībvalstīm izslēgt pārvietotu personu no pagaidu aizsardzības, ja ir pamatots iemesls minēto personu uzskatīt par bīstamu uzņēmējas dalībvalsts drošībai vai bīstamu uzņēmējas dalībvalsts sabiedrībai.

- (19) Sniedzot pagaidu aizsardzību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to personu, kam ir pagaidu aizsardzība, personas datu apstrādē tiek ievērotas prasības, kuras noteiktas Savienības datu aizsardzības *acquis*, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679¹.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(20) Šim lēmumam būtu jāļauj Savienībai koordinēt un cieši pārraudzīt uzņemšanas spējas dalībvalstīs, lai rīkotos un vajadzības gadījumā sniegtu papildu palīdzību. Direktīvā 2001/55/EK dalībvalstīm prasīts saziņā ar Komisiju sadarboties un apmainīties ar informāciju, lai atvieglotu pagaidu aizsardzības īstenošanu. Tas būtu jādara, izmantojot "solidaritātes platformu", ar kuras starpniecību dalībvalstis apmainās ar informāciju par savām uzņemšanas spējām un to personu skaitu, kurām to teritorijā ir pagaidu aizsardzība. Līdz šim, pamatojoties uz dažu dalībvalstu sniegto informāciju ES migrācijas sagatavotības un krīzes pārvaldības mehānisma tīkla ietvaros, uzņemšanas spējas, neskaitot Savienībā dzīvojošās Ukrainas diasporas absorbcijas spējas, pārsniedz 310 000 vietu. Šim informācijas apmaiņas nolūkam Komisijai būtu jāuzņemas koordinatora loma. Turklāt pēdējos gados ir izveidotas dažādas platformas ar mērķi nodrošināt sadarbību starp dalībvalstīm; no tām ES migrācijas sagatavotības un krīzes pārvaldības mehānisma tīkls (saskaņā ar Komisijas Ieteikumu (ES) 2020/1366¹) ir vispiemērotākais tīkls Direktīvā 2001/55/EK paredzētās administratīvās sadarbības nodrošināšanai. Dalībvalstīm arī būtu jānodod ieguldījums Savienības kopīgajā situācijas apzināšanā, apmainoties ar attiecīgo informāciju ar integrēto krīzes situāciju politiskās reaģēšanas (*IPCR*) mehānismu² starpniecību. Attiecīgā gadījumā būtu jāapspriežas ar Eiropas Ārējās darbības dienestu. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas arī ar ANO Augsto komisāru bēgļu jautājumos.

¹ Komisijas Ieteikums (ES) 2020/1366 (2020. gada 23. septembris) par ES mehānismu sagatavotībai ar migrāciju saistītām krīzēm un to pārvaldībai (OV L 317, 1.10.2020., 26. lpp.).

² Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1993 (2018. gada 11. decembris) par ES integrētajiem krīzes situāciju politiskās reaģēšanas mehānismiem (OV L 320, 17.12.2018., 28. lpp.).

- (21) Saskaņā ar Direktīvu 2001/55/EK pagaidu aizsardzības ilgumam sākotnēji būtu jābūt vienam gadam. Ja vien aizsardzība nav pārtraukta saskaņā ar minētās direktīvas 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem, minētais laikposms būtu automātiski jāpagarina par sešiem mēnešiem, bet ne ilgāk par vienu gadu. Komisija pastāvīgi pārraudzīs un pārskatīs situāciju. Tā jebkurā laikā var ierosināt Padomei izbeigt pagaidu aizsardzību, pamatojoties uz faktu, ka situācija Ukrainā ļauj droši un ilgstoši atgriezties tām personām, kurām piešķirta pagaidu aizsardzība, vai ierosināt Padomei pagarināt pagaidu aizsardzību uz laiku līdz vienam gadam.

(22) Direktīvas 2001/55/EK 24. panta nolūkā atsauce uz Eiropas Bēgļu fondu, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2000/596/EK¹, būtu jālasa kā atsauce uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1147². Visus dalībvalstu centienus izpildīt pienākumus, kas izriet no šā lēmuma, finansiāli atbalstīs no Savienības fondiem. Ar ārkārtas un elastības mehānismiem daudzgadu finanšu shēmas 2021.–2027. gadam ietvaros arī var mobilizēt līdzekļus, lai pievērstos konkrētām ārkārtas vajadzībām dalībvalstīs. Turklāt ir aktivizēts³ Savienības civilās aizsardzības mehānisms⁴. Ar minētā mehānisma starpniecību dalībvalstis var pieprasīt priekšmetus, kas ir būtiski to teritorijā esošo no Ukrainas pārvietoto personu vajadzību apmierināšanai, un var izmantot līdzfinansējumu šādas palīdzības sniegšanai.

¹ Padomes Lēmums 2000/596/EK (2000. gada 28. septembris), ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu (OV L 252, 6.10.2000., 12. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1147 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (OV L 251, 15.7.2021., 1. lpp.).

³ Slovēģija to izdarīja no 2022. gada 28. februāra.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/836 (2021. gada 20. maijs), ar ko groza Lēmumu Nr. 1313/2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (OV L 185, 26.5.2021., 1. lpp.).

- (23) Kopš Direktīvas 2001/55/EK pieņemšanas ir izveidotas vairākas Savienības aģentūras vai ir pastiprinātas iepriekš izveidotu aģentūru pilnvaras. Šajā sakarā Komisijai būtu jāsadarbojas ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru (*Frontex*), Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru (*EUAA*) un Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (*Eiropolu*), lai pastāvīgi pārraudzītu un pārskatītu situāciju. Turklāt *Frontex*, *EUAA* un *Eiropolam* dalībvalstīm, kuras ir lūgušas palīdzību, būtu jāsniedz operacionāls atbalsts nolūkā palīdzēt tām pārvarēt situāciju, tostarp piemērot šo lēmumu.
- (24) Šajā lēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (25) Īrijai Direktīva 2001/55/EK ir saistoša, un tādēļ tā piedalās šā lēmuma pieņemšanā.
- (26) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.
- (27) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo tiek konstatēta tādu pārvietoto personu masveida pieplūduma esamība Savienībā, kurām bruņota konflikta rezultātā nācās atstāt Ukrainu.

2. pants

Personas, kurām piemēro pagaidu aizsardzību

1. Šo lēmumu piemēro šādām pārvietotu personu kategorijām, kuras pārvietotas no Ukrainas 2022. gada 24. februārī vai pēc tam Krievijas bruņoto spēku militārā iebrukuma, kas sākās minētajā dienā, rezultātā:
 - a) Ukrainas valstspiederīgie, kuri pirms 2022. gada 24. februāra uzturējās Ukrainā;
 - b) bezvalstnieki un trešo valstu, izņemot Ukrainu, valstspiederīgie, kuri Ukrainā pirms 2022. gada 24. februāra ir saņēmuši starptautisko aizsardzību vai līdzvērtīgu valsts aizsardzību; un
 - c) šā punkta a) un b) apakšpunktā minēto personu ģimenes locekļi.

2. Dalībvalstis piemēro vai nu šo lēmumu, vai pienācīgu aizsardzību saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem attiecībā uz bezvalstniekiem un trešo valstu, izņemot Ukrainu, valstspiederīgajiem, kuri var pierādīt, ka pirms 2022. gada 24. februāra tie likumīgi uzturējās Ukrainā, pamatojoties uz derīgu pastāvīgās uzturēšanās atļauju, kas izsniegta saskaņā ar Ukrainas tiesību aktiem, un kuri nevar drošos un ilglaicīgos apstākļos atgriezties savā izcelsmes valstī vai reģionā.
3. Saskaņā ar Direktīvas 2001/55/EK 7. pantu dalībvalstis šo lēmumu var arī piemērot citām personām, tostarp bezvalstniekiem un trešo valstu, izņemot Ukrainu, valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturējās Ukrainā un kuri nespēj drošos un ilglaicīgos apstākļos atgriezties savā izcelsmes valstī vai reģionā.
4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkā par ģimenes locekļiem uzskata šādas personas, ja ģimene jau pastāvēja un pirms 2022. gada 24. februāra uzturējās Ukrainā:
 - a) šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto personu laulātais vai neprecētais partneris, ar kuru viņam ir stabilas attiecības, ja attiecīgajā dalībvalstī atbilstoši ar ārvalstniekiem saistītajiem valsts tiesību aktiem vai praksi neprecētus pārus pielīdzina precētiem pāriem;
 - b) šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto personu vai viņa/viņas laulātā nepilngadīgie neprecētie bērni, neatkarīgi no tā, vai tie dzimuši laulībā vai ārļaulībā vai ir adoptēti;

- c) citi tuvi radnieki, kuri ir dzīvojuši kopā kā ģimenes locekļi to notikumu laikā, kas saistīti ar pārvietoto personu masveida pieplūdumu, un kuri tajā laikā bija pilnīgi vai lielākoties atkarīgi no 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētās personas.

3. pants

Sadarbība un pāraudzība

1. Padomes Direktīvas 2001/55/EK 27. panta nolūkā dalībvalstis izmanto ES migrācijas sagatavotības un krīzes pārvaldības mehānisma tīklu saskaņā ar Ieteikumu (ES) 2020/1366. Dalībvalstīm arī būtu jādod ieguldījums Savienības kopīgajā situācijas apzināšanā, apmainoties ar attiecīgo informāciju ar integrēto krīzes situāciju politiskās reaģēšanas (*IPCR*) mehānismu starpniecību.
2. Komisija koordinē sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, jo īpaši attiecībā uz katras dalībvalsts uzņemšanas spēju pārraudzību un jebkādas papildu atbalsta nepieciešamības apzināšanu.

Šim nolūkam Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru (*Frontex*), Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru (*EUAA*) un Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) pastāvīgi pārrauga un pārskata situāciju, vienlaikus izmantojot 1. punktā minēto ES migrācijas sagatavotības un krīzes pārvaldības mehānisma tīklu.

Turklāt *Frontex*, *EUAA* un Eiropols dalībvalstīm, kuras ir lūgušas aģentūru palīdzību, sniedz operacionālu atbalstu situācijas pārvarēšanā, tostarp nolūkā piemērot šo lēmumu.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

....

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
